Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13939/2025
05.02.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далиборка Милићевић, адвокат из ..., против туженог Компанија „Дунав осигурање“ Београд, Главна филијала Крагујевац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2676/24 од 29.04.2025. године, у седници одржаној дана 05.02.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2676/24 од 29.04.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Крагујевцу П 6459/17 од 08.04.2024. године одбијен је предлог тужиоца за враћање у пређашње стање као неоснован.

Решењем Основног суда у Крагујевцу П 6459/17 од 05.12.2022. године одлучено је да се тужба тужиоца сматра повученом.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2676/24 од 29.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена решења Основног суда у Крагујевцу П 6459/17 од 08.04.2024. године и П 6459/17 од 15.12.2022. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију у складу чланом 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе и тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Ревизија се изјављује против другостепеног решења којим је правоснажно констатовано да се тужба сматра повученом у смислу чл 475. Закона о парничном поступку и којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање

применом чл 109. Закона о парничном поступку. Ради се о решењима заснованим на процесном закону, па у конкретном случају нису испуњени услови за примену одредбе чл 404. Закона о парничном поступку.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да није дозвољена.

Тужба је у предметном спору ради накнаде штете поднета 08.12.2017. године. У тужби је означена вредност спора на износ од 436.000,00 динара што је противвредност 3.644,27 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредба чл. 420. став 1, 2. и 6. ЗПП прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде од 436.000,00 динара испод прописаног цензуса из цитиране одредбе на дан подношења тужбе, то следи да ревизија тужиоца против решења којим је одлучено да се тужба тужиоца сматра повученом није дозвољена.

Решење којим је правоснажно одбијен предлог за враћање у пређашње стање није решење којим се окончава парнични поступак у смислу чл. 420. ст.1. ЗПП, а не спада ни у решења из чл. 420. ст. 3, 4. и 5. ЗПП, против којих би ревизија увек била дозвољена, тако да ревизија изјављена против тог решења уопште није дозвољена.

Стога је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа – судија
Татјане Матковић Стефановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић